

Arrest

nr. 265 604 van 16 december 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 september 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies)

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2021.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 20 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 11 maart 2021 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om internationale bescherming onontvankelijk wordt verklaard, gelet op het feit dat hem reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie besliste op 8 september 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende zending ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten ,

naam : [I.]

voornaam : [T.]

[...]

nationaliteit : Syrië (Arabische Rep.)

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 11/03/2021 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen met toepassing van artikel 39/2, §1,1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het hoorrecht.

Hij verschaft de volgende toelichting:

"II.1.1. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

Algemeen wordt aangenomen dat de materiële motiveringsverplichting een procedureel en een inhoudelijk voorwerp heeft.

De inhoudelijke motiveringsplicht gebiedt dat de motieven waarop een bestuurshandeling rust, deugdelijk zijn: de beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.

II.1.2. Verwerende partij stelt onder andere het volgende in de thans bestreden beslissing:

Op 11/03/2021 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen met toepassing van artikel 39/2 § 1, 1° van de wet van 15 december 1980.

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.

Dat klopt uiteraard en de verwerende partij gaat niet uit van verkeerde feiten. De materiële motiveringsverplichting werd echter geschonden in die zin dat er met een aantal belangrijke motieven geen rekening werd gehouden, doordat de verzoekende partij niet gehoord werd, waardoor de verwerende partij slechts over een deel van de feiten beschikte die noodzakelijk zijn om tot een deugdelijke motivering te kunnen komen. Had de verwerende partij het hoorrecht wel correct nageleefd, dan was zij hiervan op de hoogte geweest (zie infra).

II.1.3 De verwerende partij in essentie dat de asielpcedure van verzoekende partij negatief werd afgesloten en dat zij niet in het bezit zou zijn van een geldig paspoort met visum. Zij neemt zonder meer een uitwijzingsbeslissing, zonder rekening te houden met de specifieke omstandigheden van verzoekende partij, waar verzoekende partij terecht zal komen en of zij al dan niet onderworpen zal worden aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling.

Volgens rechtspraak van het Hof van Justitie is het hoorrecht verplicht in elke procedure die kan leiden tot een administratieve of rechterlijke beslissing die de belangen van een persoon nadelig kan beïnvloeden. Volgens de Raad van State moet het gaan om "een maatregel die de belangen van de betrokkene ernstig aantast of benadeelt. Een dergelijke maatregel veronderstelt dat diegene op wie het betrekking heeft, voorafgaandelijk gehoord wordt". Het kan dus evenzeer gaan om een nadelige beslissing over kort verblijf of andere nadelige beslissingen, zoals een inreisverbod of preventieve of vrijheidsbeperkende maatregelen. Zowel het Hof van Justitie als de Raad van State hebben al aanvaard dat de hoorplicht ook gerespecteerd moet worden bij een weigering van een gevraagd voordeel (zie o.m. HvJ C 277/11; HvJ C 287/02; HvJ C 349/07 en RvS 9/6/15, nr. 231.480). In het arrest Boudjlida heeft het Hof van Justitie ook uitdrukkelijk gesteld dat een onwettig verblijvende derdelander het recht heeft om gehoord te worden vooraleer een EU-lidstaat een terugkeerbesluit aflevert (HvJ 11/12/14, Boudjlida, C-249/13).

De hoorplicht is verplicht voor de administratieve overheden van een lidstaat telkens wanneer zij besluiten nemen die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, zelfs wanneer de toepasselijke reglementering niet uitdrukkelijk in een dergelijke formaliteit voorziet (HvJ Sopropé, C-349/07). Ook de Raad van State en het Grondwettelijk Hof erkennen het hoorrecht als een algemeen rechtsbeginsel dat gerespecteerd moet worden, zelfs wanneer dit niet uitdrukkelijk voorzien is bij wet (RvS 15/9/04, nr. 134.963; GwH 30/3/99, nr. 40/99). Bijgevolg moet het beginsel van het hoorrecht evenzeer gerespecteerd worden bij beslissingen over kort verblijf, bij weigeringen van verblijf, bij de afgifte van een BGV aan een persoon in onwettig verblijf en bij andere beslissingen die de belangen van de vreemdeling nadelig aantasten. Ook wanneer dit niet voorzien is in de Verblijfswet. In casu stelt de psycholoog van de verzoekende partij het volgende (stuk 3):

Avis psychologique

Concerne : [I.T.] [...]

Je soussigné, [P.J.], certifie recevoir Mr [I.] en consultation depuis-juin 21, l'aide d'un interprète en arabe, à la demande du service médical de Manhay

Mr vit une situation socio-juridique précaire. Le CGRA a considéré que sa demande d'asile était irrecevable car il aurait eu une protection en Grèce. Il n'était pas au courant, dit -il. Vu la longueur de la procédure et l'insécurité, il a quitté la Grèce. Il devrait réintroduire une nouvelle demande d'asile pour avoir droit à l'accueil.

D'origine syrienne, présente une symptomatologie psycho traumatique grave, avec des problèmes de santé physique qui en résultent.

Mr nous explique avoir été emprisonné et torturé à de multiples reprises (électrocution, coups, attaché par les bras, ongles arrachés).

Sur le plan psychologique il est très dissocié (ailleurs), a d'importants troubles de mémoire, avec hypervigilance, irritable, cauchemars répétés, reviviscences; conduite d'évitement. Tous ces signes sont caractéristiques du trauma grave. Mr a avant tout besoin de sécurité .

En outre, Mr garde d'importantes douleurs aux vertèbres, souffre d'incontinence (prostatite aigue, ..). Il reçoit du Tramadol pour les douleurs et aurait besoin d'un sédatif et anxiolytique .

En Grèce il a également été battu, détenu. Mr a été séparé de sa famille et est sans nouvelles de celle-ci Mr a peur de déranger les voisins de chambre , est gêné, a besoin de calme, car irritable

Mr a peur de commettre des passages à l'acte lorsqu'il fait des cauchemars. Le risque de passage à l'acte est important.

Vu sa vulnérabilité psychologique, Mr a besoin de soins et de sécurité pour se rétablir

Vu son état physique et mental Mr a besoin d'un accueil individualisé et d'une chambre individuelle. Le suivi psychiatrique reste indispensable, ainsi qu'un constat de son de santé physique et de séquelles de torture.

Nous avons proposé de poursuivre le soutien thérapeutique deux fois par mois

Mocht de verwerende partij bovenvermeld advies trachten te relativieren, dan dient erop gewezen te worden dat de verzoekende partij sinds 9 september 2021 effectief gehospitaliseerd werd voor een onbepaalde duur (stuk 4):

[...]

Was de verzoekende partij gehoord geweest, dan had zij de verwerende partij tenminste de ernst van de situatie kunnen uitleggen en dan had deze daarmee rekening mee kunnen houden en hier op gepaste wijze over motiveren mocht zij dan toch de mening toegedaan blijven dat dit geen belemmering vormt om het grondgebied te verlaten.

Dit is niet gebeurd.

II.1.4. Verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing onvoldoende rekening heeft gehouden met de specifieke situatie in het dossier van verzoekende partij en is van mening dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

Art. 74/13. [1 Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.]

Voorgaande toont duidelijk aan dat er geen rekening gehouden werd met de gezondheidstoestand van de verzoekende partij.

Verwerende partij heeft aldus op geen enkel ogenblik rekening gehouden met de specifieke omstandigheden in het dossier van verzoekende partij, zoals nochtans bepaald wordt in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij is dan ook mening dat verwerende partij artikel 74/13 van de Vreemdelingenrecht, het hoorrecht, evenals de materiële motiveringsverplichting heeft geschonden."

2.2.1. Allereerst merkt de Raad op dat verzoeker, in het raam van zijn verzoek om internationale bescherming, uitvoerig werd gehoord door verweerder en dat hem ook de kans werd geboden om zijn gezinssituatie en eventuele gezondheidsproblemen uiteen te zetten. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat verweerder is tekortgekomen aan de verplichting om hem te horen.

2.2.2. De Raad stelt daarnaast vast dat uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met de verplichting die voortvloeit uit artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet om bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening te houden met

het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. Verweerder heeft in een administratieve nota van 8 september 2021 immers uiteengezet dat hij vaststelde dat verzoeker verklaarde geen in België of in een andere lidstaat verblijvende minderjarige kinderen of (andere) gezins- of familieleden te hebben. Verweerder nam ook in aanmerking dat verzoeker aangaf dat hij gezondheidsproblemen heeft, dat hij werd gefolterd en dat hij tweemaal werd geopereerd in Jordanië. Verweerder merkte op dat verzoeker weliswaar medische attesten van Artsen Zonder Grenzen en een doktersattest neerlegde, doch dat uit deze attesten niet blijkt dat hij in de onmogelijkheid verkeert om te reizen of dat een eventuele medische behandeling onbeschikbaar of ontoegankelijk zou zijn in zijn land van herkomst of vroeger gewoonlijk verblijf. Hierbij heeft hij gesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat en hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat eventuele medische zorgen in deze lidstaat onbeschikbaar en ontoegankelijk zouden zijn. Hij heeft tevens vastgesteld dat artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet hem de mogelijkheid biedt om zo nodig de aan verzoeker toegekende termijn om het land te verlaten alsnog te verlengen.

Tot een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet kan niet worden besloten.

2.2.3. Het feit dat een klinisch psycholoog in een attest van 31 augustus 2021 verzoekers situatie nogmaals uiteenzette laat voorts niet toe te concluderen dat verweerder enig relevant gegeven over het hoofd heeft gezien en, op de datum dat de bestreden beslissing werd genomen, onterecht concludeerde dat er geen bewijs voorlag dat verzoeker niet kan reizen of verkeerdelijk stelde dat er geen bewijs is dat de vereiste medische zorg niet beschikbaar en toegankelijk is in de lidstaat waar hij een internationale beschermingsstatus heeft verkregen.

Door de ernst van zijn medische problemen, die in se niet in vraag werd gesteld, te benadrukken toont hij evenmin aan dat verweerder op 8 september 2021 verkeerdelijk of op kennelijk onredelijke wijze besloot dat niet blijkt dat de door hem aangevoerde gezondheidsproblemen een terugkeer naar de lidstaat waar hem een internationale beschermingsstatus werd toegekend in de weg staan.

Waar verzoeker erop wijst dat hij op 9 september 2021 werd gehospitaliseerd dient te worden benadrukt dat de bestreden beslissing op 8 september 2021 werd genomen en verweerder bij het nemen van deze beslissing uiteraard geen rekening kon houden met feiten van latere datum. Verweerder heeft in de bestreden beslissing trouwens aangegeven dat indien vereist de termijn om het land te verlaten nog kon worden aangepast en uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verweerder deze termijn, in toepassing van artikel 74/14, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet, ook heeft verlengd op het ogenblik dat hij kennis nam van verzoekers hospitalisatie. Er kan dan ook niet worden gesteld dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing kennelijk onredelijk optrad.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK